

ongan í Kvívík



VELJARI

Hóast ein hevur gloymt valkortid eftir heima við hús. Hóast ein stendur uppskrivaður við einum navni og verður róptur eitt annað á mannamunni, so fekk hesin 83 ára gamli maðurin eisini gjørt sína borgarliga skyldu

ynskti at vita, hvussu eitt valstað virkar og hvussu tey duga og megna at taka ímóti teimum ymisku veljarunum. Beint í hølunum kom útvarpið, sum fylgdi eini ungari gentu úr bygdini, sum á fyrsta sinni skuldi velja til løgtingið.

Valkortið eftir

At valstýrið í Kvívík veruliga livir upp til sitt navn, heiti og ábyrgd fekst fullgreið vissa fyri eina løtu seinni.

Nú gongur hurðin aftur, eins og so mangan áður henda dagin. Inn kemur ein eldri maður við stavi í hendi. Hann skal eisini velja. Men hann hevur ein trupulleika: Valkortið lá eftir heima við hús.

Hetta er kortini ikki ein trupulleiki sum tey ikki vita ráðini fyri. Her er ein føst mannagongd, ið fylgjast skal.

Hóast bygdin er lítil og øll kenna hvønn annan, skal tann fastlagda mannagongdin og kunngerðin um løgtingsval fylgjast. Fyrsti spurningurin til 83 ára gamla mannin er tí sum vera man, hvussu hann eitur.

Hetta átti at verið ein einfaldur spurningur at

svara hjá einum og hvørjum. Hóast ein er komin væl til árs, er navnið eins greitt og eins týðningarmikið fyri hin einstaka.

Lokali kunnleikin

Nú stingur ein trupulleiki seg upp, tí maðurin sigur seg eita Liggjas, men í yvirlitinum finst eingin við tí navninum. Hetta má greiðast fáast á, og tí verður spurt um eftirnavn. Tað er í lagi, men so má ein royna við bústaði. Hann er eisini í lagi, men fornafnið er ikki tað sama: Liggjas og Eli er ikki neyðturviliga sami maður. Teir kundu verið brøður, tvíburar ella feðgar.

Men her kemur tann lokali kunnleikin øllum til góðar. Tí tey semjast skjótt um, at maðurin á mannamunni verður nevndur Liggjas, men at føðibræv hansara sigur og skrivar Eli. Hetta forðar honum kortini ikki í, at sleppa at greiða atkvøðu fyri sínum valevni. Og løtu seinni er valið 2011 avgjört fyri hansara viðkomandi.

Her er eingin tíð at spilla. Hann tosar ein løtu við valstýrið, og fer síðani út fyri dyr. Eisini hann man fara at fylgja væl vil úrslitinum úr heimbygdini í kvøld.

Tað skuldi helst verið klárt ein tíma eftir at valhølið letur aftur. Men verður valluttøkan stór, kann hugsast at tað tekur eitt sindur longri tíð.

Sum støðan er nú, skulu kvívíkingar, um ikki okkurt óvæntað hendir, aftur til valborðið um eitt ár, tá nýtt bygðaráð skal veljast.

Tann stóri spurningurin er so, um tað valið verður

eitt val, har umboð skulu veljast til Kvívíkar kommunu – ella eitt val, har bygdin skal umboð til Tórshavnar Kommuna. Tað fer hetta komandi

árið at vísa.

(PS. Valúrslitið vísti tó, at kvívíkingar varðveita sín prest. Hóast hann fekk flestar atkvøður á sínum flokki,

var tað ikki nóg mikið til at verða valdur.)

snorri@sosialurin.fo



Ikki færri enn trýggir – um enn ikki fyra – ymiskir fjølmiðlar vitjaðu bygdina innanfyri ein og sama tíma



VALSTÝRIÐ

Uppgávan hjá valstýrinum er at syrgja fyri, at alt gongur rætt fyri seg. Hesi fyra – Jonna Nielsen, Guðny Jacobsen, Tummas Marni Joensen og Randi Jacobsen, forkvinna – duga síni ting